

РЕШЕНИЕ

№ 9

гр. гр. Своге, общ. Своге, обл. София, 29.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СВОГЕ в публично заседание на двадесет и трети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Лидия Ант. Георгиева

при участието на секретаря Ирена Люб. Никифорова
като разгледа докладваното от Лидия Ант. Георгиева Гражданско дело № 20231880100630 по описа за 2023 година

Съдът е сезиран с искова молба от „ВИКИ ТРАНС“ ЕООД, ЕИК 131131251 против „Дива Транс М и М“ ЕООД, ЕИК 205350501, с която са предявени обективно, кумулативно съединени осъдителни искове, с които се претендира ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца следните суми: на основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 372, ал. 1, вр. чл. 367 ТЗ сума в размер от 1860.00 евро с ДДС, представляваща възнаграждение за превоз на стоки (навло) по Договор за превоз от 16.05.2023 г., за което ищецът е издал фактура № 1000002595 от 24.05.2023г.; на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД сума в размер от 53,55 евро, представляваща мораторна лихва върху главницата, дължима за периода 02.08.2023г. – 19.10.2023 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба в съда / 20.10.2023г./ до окончателното ѝ изплащане.

В исковата молба се твърди, че между ищцовото и ответното дружество е сключен договор за превоз от 16.05.2023г. във връзка с подадена заявка от същата дата от ответника. По силата на посочения договор, ищецът се е задължил да извърши превоз на товар от място на товарене Р. Гърция, гр. Яница до адрес на разтоварване в Р. Словакия. Цената на превоза по договора била 1860 евро с ДДС, която следвало да бъде изплатена в рамките на 45 дни след извършване на доставката и представянето на фактура заедно с ЧМР и всички придружаващи товара документи. Стоката била превозена до своето местоназначение на дата 22.05.2023г. и получателят я приел, като не били релевирани възражения във връзка с превоза. Във връзка с това била съставена товарителница по международен образец (CMR) и била издадена фактура от

24.05.2023г., в която била посочена левовата равностойност на договорената стойност за превоза. Сочи се, че падежът на вземането за превозно възнаграждение е настъпил на 01.08.2023г. Ответникът бил поканен да изпълни, но плащане не последвало. Предвид това се твърди, че ответникът дължи и обезщетение за забава върху главницата за периода 02.08.2023г. - 19.10.2023г. в размер от 53,55 евро. Предвид изложеното, моли се предявените искове да бъдат уважени. Претендират се и сторените разноски.

Ответникът, макар и редовно уведомен, не е депозирал в законоустановения за това срок по чл. 131, ал. 1 ГПК писмен отговор на исковата молба и не се представлява в открито съдебно заседание. Не е направено и искане делото да се разгледа в негово отсъствие. Ответникът е уведомен за процесуалните последици на чл. 238 ГПК (видно от Разпореждане 705 от 25.10.2023 г. на Районен съд Своге; Определение № 463 от 13.12.2023 г. на Районен съд Своге и призовка от 14.12.2023 г.).

В открито съдебно заседание, проведено на 23.01.2024 г., ищцовото дружество, чрез процесуалния си представител, изрично е поискало постановяване на неприсъствено решение.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства и твърденията на страните, счита следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 238, ал.1 ГПК, ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника. Предпоставките за постановяване на неприсъствено решение съгласно чл. 239, ал. 1, т. 1 и т. 2 ГПК са следните: на ответника да са указани последиците от неспазване сроковете за размяна на книжа и неявяването му в съдебно заседание; искът да е вероятно основателен с оглед наведените в исковата молба обстоятелства, както и представените по делото доказателства.

В настоящия случай, препис от исковата молба и приложенията към нея са редовно връчени на ответното дружество на дата 07.11.2023 г. В законоустановения за това срок по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът не е депозирал писмен отговор на исковата молба. Въпреки че ответното дружество е редовно призовано за датата и часа на първото по делото открито съдебно заседание, като призовката е връчена на неговия управител, в откритото съдебно заседание ответникът не изпраща представител. Макар и редовно призован и уведомен за последиците по чл. 238 ГПК (с Разпореждане 705 от 25.10.2023 г. на Районен съд Своге; Определение № 463 от 13.12.2023 г. на Районен съд Своге и призовка от 14.12.2023 г.), ответникът не е проявил процесуална активност под каквото и да било форма. Едновременно с това, в открито съдебно заседание от 23.01.2024г., ищцовото дружество, чрез процесуалния си представител, отправя

изрично искане за постановяване на неприсъствено решение.

Предвид изложеното, налице са предпоставките за постановяване на неприсъствено решение, регламентирани в чл. 239, ал.1, т. 1 и т. 2 ГПК, а именно: ответникът не е депозирал писмен отговор в законовия срок по чл. 131, ал.1 ГПК, уведомен е за последиците на чл.238 ГПК, не е изпратил представител в първото съдебно заседание и не е изразил воля делото да се гледа в негово отсъствие. Същевременно, от наведените в исковата молба обстоятелства и представените писмени доказателства, се извежда заключение за вероятната основателност на предявените искове.

Съгласно чл. 239, ал. 2 ГПК неприсъственото решение не се мотивира. Поради това, след като са налице предпоставките за постановяването му, следва предявените искове с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 372, ал. 1, вр. чл. 367 ТЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД да бъдат уважени изцяло.

По отношение на разноските:

Съобразно изхода на спора, право на разноски на основание чл. 78, ал. 1 ГПК се поражда в полза на ищцовата страна. Представени са доказателства за заплатена сума за разноски в общ размер от 1,089.51 лв., формирана както следва: 199, 71 лева- държавна такса за образуване на исковото производство, 675,00 лева- заплатен адвокатски хонорар за процесуално представителство в исковото производство и 214, 80 лева с ДДС– заплатени такси за образуване на изпълнително дело № 152/2023 г. на ЧСИ Васил Ангелов Недялков, с район на действие Окръжен съд –София, във връзка с образуваното обезпечително производство. Предвид изложеното, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сума в размер от 1,089.51 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 372, ал. 1, вр. чл. 367 ТЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД „Дива Транс М и М“ ЕООД, ЕИК 205350501, **да заплати** на „ВИКИ ТРАНС“ ЕООД, ЕИК 131131251, следните суми: сума в размер от **1860.00 евро с ДДС**, представляваща неплатена главница по Договор за превоз от 16.05.2023 г., за което е издадена фактура № 1000002595 от 24.05.2023г.; сума в размер от **53,55 евро**, представляваща мораторна лихва върху главницата, дължима за периода 02.08.2023г. – 19.10.2023 г., **ведно със законната лихва** върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба в съда / 20.10.2023г./ до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК „Дива Транс М и М“ ЕООД, ЕИК 205350501, да заплати на „ВИКИ ТРАНС“ ЕООД, ЕИК 131131251 сума в размер от **1,089.51 лева**, представляваща сторени разноски в рамките на исковото и

обезпечителното производство.

Решението не подлежи на обжалване, като ответникът може да търси защита по реда на чл. 240 ГПК пред Софийски окръжен съд в едномесечен срок от връчването му.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Своге: _____